

Bet. o. Finanslovf. f. 1902—03. § 18. Landbrugsministeriet.

Det er en Fejltagelse, naar man tror, at vore Redningsbaade ingen Ballast have i Bunden — de føre imellem Bundkasserne og Klæningen ca. 1,400 Pund Vand, der vel ikke er fuldstændig tæt indespærret, men som dog ikke, ved en Robaads hurtige Bevægelse overkrænget til samme Side kan løbe fra den ene Side til den anden; i en Sejlbaad, som ligger i længere Tid, er denne Ballast jo mindre værdifuld. Vil man have bedre Vandballast, maa denne indesluttet i en fastbygget Kasse, Baaden maa have vândtæt Bunddæk, og vil man gøre Baaden rigtig sikker imod Lækage, udfordres desuden ekstra Kobberkasser under Dækket. Alt dette vil betydelig forøge Baadens Vægt og under mange Forhold umuliggøre Transporten. Hvis Vejene paa enkelte Steder ere gode, kunde man der prøve med en saadan Baad, den vilde ikke blive selvrejsende, men nok lidt mere sødygtig end de nuværende Baade. De selvrejsende Baade have vi prøvet i 4 Eksemplarer, men man blev hurtig ked af dem, fordi de ved mange Lejligheder slet ikke kunde arbejdes op imod Vind og Sø af *Mandskabet*. I England, hvor mange saadanne Baade ere i Brug, anvender man ofte *Slæbedampere* til at tage dem ud til Strandingsstederne. De gamle Redningsbaade, fra 1847 til ca. 1880, vare for Vægtens Skyld indskrænkede til 26 Fods Længde; efter 1882 har man indrømmet en større Vægt, og Baadene ere nu 30 Fod lange; men Typen (Lufttrummet Fordeling) er ikke forandret, derfor maa de nuværende Baade med $1\frac{1}{2}$ Gang de gamles Størrelse (Rummaal) fornuftigvis være bedre Søbaade. Jeg skal endnu kun tillade mig at henlede Opmærksomheden paa min Skrivelse til Landbrugsministeriet af 25de Februar 1897, paa Artiklen om vore Redningsbaade i Dansk Fiskeriforenings Medlemsblad af 28de f. M.

De med Ministeriets Skrivelse modtagne Bilag tilbagesendes hermed.

A. W. Bonnesen.

Bilag II.

Bestyreren for det nørrejdske Redningsvæsen.

Lemvig, den 12te November 1901.

Ved under 6te d. M. at fremsende og medens jeg var fraværende paa Tjenesterejse indløbne Nummere af Rigsdagstidende, der indeholde de i Folketinget under 1ste Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1902—03 fremkomne Udtalelser om Redningsbaadene, har det høje Ministerium forlangt fremsat de Bemærkninger, hvortil Sagen giver Bestyreren Anledning.

Den til mig saaledes stillede Opgave skal jeg bestræbe mig for at løse ved nedenstaaende Udtalelser:

Medens Redningsbaade til Skibsbrug i Reglen alene ere *synkefri*, har Kystredningsbaaden tillige den Egenskab at være *selvløsende*.

Denne sidste Nødvendighed betyder, at Baaden i et Nu, ved af Søen at hæves, frigøres for det Vand, som i større eller mindre vægtige Masser maatte fylde ind over Baadens øverste Rand, Essingen kaldet.

Frigørelsen for dette Vand sker ved Afløb gennem 4 med *selvirkende* Klapper forsynede $6\frac{5}{8}$ " Rør i Baadens Bund og ved 4 med tilsvarende Klapper forsynede Rammer i dens Sider, saaledes i alt 8 Afløb.

De ommeldte Egenskaber, nemlig at være *synkefri* og *selvløsende*, tilvejebringes ved Bæremidler indenbords, hvilket er gennemført ved et System af Luftkasser i jdske Redningsbaade.

Da nødvendig Transport fra Stationen til Stedet for Virksomheden ved Hestekraft i overvejende Grad er besværlig, hvorhos Forholdene i Havstokken og paa Revlerne ere vanskelige, har der ved Bestemmelsen af Redningsbaadenes Dimensioner og Vægt maattet tages nødvendigt Hensyn til disse Faktorer.

Udvalgenes Betænkninger m. m.